

Men naar man sammenholder alle disse tre Love, som paa samme Tid skulle træde i Kraft, saa kan man meget godt komme til den logiske Slutning, at, da § 12 i Incorporationsloven omfatter med Hensyn til Næringsdriften de incorporerede Districter i Almindelighed, og nærværende Lov omfatter med Hensyn til Næringsdriften Marstal, er altsaa nærværende Lov en Undtagelse fra den almindelige Incorporationslov. Men, siger man dette, saa kunne Marstallerne ikke faae, hvad der aabenbart er Regjeringens Tanke, at de skulle have, godt af de almindelige Rettigheder, som de maatte have erhvervet før den 1ste April 1867, idet disse da ikke ville vedblive at bestaae, naar de ikke ere i Overensstemmelse med den danske Lov. Jeg skal, for at slaae dette mere fast, tillade mig at bemærke, at, medens den paagjældende § 97 af Næringsloven siger, at trods de Regler, der ere fastsatte i denne Lov, skulle dog de, der tidligere have Rettigheder efter Borgerstab eller Bevilling, beholde dem; men dette Udtryk findes ikke i § 12 i Incorporationsloven; der staaer „Borgerstab eller Bevilling eller anden særlig Adkomst;“ altsaa den særlige Adkomst, der for Diebliffet kan være paa Grund af gammel Sædvane eller andet Sligt, er ikke omtalt i Næringslovens § 97, der jo slaaes fast ved § 1 i nærværende Lov. Jeg skal som sagt ikke nægte, at det jo er klart nok af Motiverne, hvad Regjeringens Mening er, men man kan ved Fortolkning af selve Loven komme til den Anskuelse, at § 1, skøndt den giver en almindelig Regel for Marstal, er en Undtagelse fra den almindelige Incorporationslov, saa at altsaa de særlige Rettigheder, som man har i Marstal, naar de ikke ere knyttede til Borgerstab eller Bevilling, muligviis ville gaae tabte, hvis ikke § 1 faaer en anden Redaction. Jeg skal endnu kun tillade mig at bemærke, for at sammentrænge, hvad jeg lægger meest Vægt paa, at jeg vilde inderligt ønske for Befolkningens Skyld, at den høitærede Indenrigsminister vilde for det Første udtale sig om, hvorledes han stiller sig overfor det Spørgsmaal, om han ønsker en speciel Ret til, hvad Sønseringen angaaer, at kunne gaae udenfor de almindelige Regler, dernæst at den ærede Mi-

nister vilde give en Erklæring om, hvorledes han stiller sig ligeoverfor Møllerne; endvidere ønskede jeg en Erklæring om, hvorvidt den ærede Minister vil holde sig, saavidt muligt naturligtviis, til Marstals Communalbestyrelses egne Ansætter med Hensyn til dens tilkommende communale Forfatning, og endelig, hvorledes han stiller sig ligeoverfor Spørgsmaalet om de ærgiste Kirker.

Indenrigsministeren: Det forekommer mig rigtigt nok, at idetmindste flere af de Bemærkninger og Spørgsmaal, som det ærede Medlem rettede til mig, kun staae i en meget svag Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Jeg skal begynde med at udtale, at Ministeriet, da det, som det ærede Medlem selv antydede, har spurgt Communalbestyrelsen paa Træs om dens Mening, fornøstigtviis ogsaa maa have til Hensigt at tage Hensyn til den, men jeg kan naturligtviis ikke forpligte mig til at tage Hensyn til disse Ansætter, saalænge jeg ikke kjender dem. — Hvad angaar det særlige Punkt, om man agter at stille en Dorighedsperson i Spidsen for Communalbestyrelsen i Marstal, skal jeg særligt have min Opmærksomhed henvendt paa de Betragtninger, der i saa Henseende fremkom fra den ærede Taler, hvorimod jeg beklager, at jeg ikke paa Finansministerens Vegne kan udtale Noget som helst om den efter den ærede Rigsdagsmands Mening saa overflødige Tolder. Der var endnu to Hovedpunkter, hvorom det ærede Medlem udtalte sig, men som efter mit Skøn ikke staae i Forbindelse med nærværende Sag, medens jeg dog ikke desto mindre gjerne skal fremsætte mine Anskuelser om dem. Det ene angik de særlige Bestemmelser med Hensyn til Skibsarten og Retten til at føre Skibe, som ville blive gjældende i disse Districter fra den 1ste April 1867, da den kongerigske Lov af 19de Februar 1861 træder i Kraft der, og det ærede Medlem ønskede da at vide, om Ministeriet anseer sig berettiget til at dispensere derfra for Marstals Bekommende. Hertil skal jeg kun ligefrem sige Nei, men et andet Spørgsmaal er det, om ikke Villighed kunde tale for, at Regjeringen havde en saadan Myndighed, ikke alene for Marstals, men for samt-